

modificere det noget, at den Mand, som er nævnt af min ærede Nabo, var bleven afflediget efter § 6, men havde fundet Beskyttelse hos Folkethinget, som fandt, at der var fket ham Uret og tillagde ham fuldstændig Pension, fordi der ikke var oplyst det Allermindste imod ham, som kunde siges at være misligt. Lad os imidlertid sætte, at der med Hensyn til denne Pensions Sag indtraf, hvad der indtræffer med Hensyn til flere Sager, nemlig at Flerheden i de to Thing ikke stod ganske paa samme Side; lad os sætte, at der netop var opstaaet politisk Vikanteri — Noget, som desværre kan opstaa — og en politisk Stemning, der gjorde sig gjældende paa den Maade, at Flerheden i Landsthinget for ingen Pris — af hvilken Grund det nu end maatte være — vilde give det Allermindste i Pension til denne Embedsmand; lad os dertil sætte, at Landsthinget paa ingen Maade var istand til at tiltræde Folkethingets Anskuelse om, at denne Mand var forurettet, saa vilde det praktiske Resultat blive, at Manden under saadanne Omstændigheder var ganske udelukket fra at faa den Retfærdighed, som Folkethinget ønskede at yde ham. Naar Forholdet er saaledes — og det kan ikke negtes, at et saadant Tilfælde kan indtræffe —, og naar man fra alle Sider er enig om, at der ikke bør negtes en Mand Pension efter Pensionsloven, naar han ikke kan overbevises om nogen som helst Art af Mislighed, er jeg ikke istand til at se, at det skulde være hensigtsmæssigt at udelukke ham fra at ty til Domstolene, da det maa anses for at være aldeles klart, at Forholdet kan stille sig saaledes, at Folkethinget selv med sin bedste Villie bliver ude af Stand til at raade Bod paa den Uretfærdighed, som Ministeriet har begaaet. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Finansministeren: Det Forslag, som er stillet af Udvalgets Flertal, tror jeg vil være en rigtig Løsning af de Vanskeligheder, hvorom Talen her er. Efter min Opfattelse er det Grundlovens Hensigt at give enhver Embedsmand, som afflediges af en ham utilregnelig Årsag, Ret til Pension ef-

ter visse bestemte almindelige Regler, og denne Ret er en Ret, som har en stor Betydning for den vedkommende Embedsmand, idet den er en Del af hans Løn. Der er ved alle de Bestemmelser, som vi have truffet i Lønningsloven og paa anden Maade, taget Hensyn til Pensionsretten, og denne Pensionsret har for de fleste en ikke ubetydelig Værdi, simpelthen tagen endog som Formuegjenstand; den har en betydelig Pengerværdi. Nu mener jeg, at det maa siges at være en almindelig Grundsetning hos os, at, hvor der er Tale om et Menneskes Ret, om en Medborgers Ret, ere vi meget varsomme og forsigtige med at give Anledning til, at denne uforskyldt kunde berøves ham. I denne Mand og i denne Tanke er det ogsaa min Overbevisning, at vi hidtil have handlet og maa være villige til fremdeles at handle, forsaavidt vi opfatte Grundlovens Hensigt paa samme Maade, som jeg har tilladt mig at fremstille den. At dette virkelig har været dens Hensigt, tror jeg fremgaar utvivlsomt af alle de Forhandlinger, der ere førte om den vedkommende Paragraf i Grundloven. Nu har Erfaringen lært os, at det er forbundet med visse Ulemper i alle Tilfælde at lægge Været for denne Embedsmænds Ret hos de sædvanlige Domstole. Jeg sigter her ikke til de enkelte Tilfælde, som ere forekomne, og hvor en saadan Sag er bleven bragt for Domstolene; men jeg tager Hensyn til min egen Erfaring om den Indflydelse, som det har haft og fremdeles maa have paa Regeringens Afgjørelse af deslige Spørgsmaal, hvorledes Domstolene efter de af dem almindelig fulgte Grundsetninger ville betragte saadanne Forfælder, som en Embedsmand kan have begaaet. Netop fordi jeg altid har været og ved flere Leiligheder har udtalt for det høie Thing den Overbevisning, at det kun er Pensionslovens Hensigt at give denne Pension til veltjente Embedsmænd, som afflediges paa Grund af en dem utilregnelig Grund, netop derfor har det ligget nær for mig at søge et Middel til, at denne Sætning kunde komme til sin fulde praktiske Virkelighed, saaledes at det, naar en Embedsmand blev afflediget af nogen anden Grund end en saadan, der maatte